

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.021/2022/3.
A felperes:	Felperes1 (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője egyéni ügyvéd felperes jogi képviselő címe
Az alperes:	Alperes1 (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	illetmény visszatartás megfizetése
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (18. sorszám)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Szegedi Törvényszék 101.K.701.012/2021/17.

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az ügyészség a felperessel szemben hamis magánokirat felhasználása vétség elkövetésének gyanúja miatt nyomozást rendelt el, amelyre tekintettel őt az állományilletékes parancsnok szolgálati beosztásából felfüggesztette. Ezzel egyidejűleg az illetményének az öregségi nyugdíj jogszabályban meghatározott mindenkori legkisebb összegét meghaladó részét visszatartotta. Utóbb – a felperes kérelmére – az illetmény 50 %-a visszatartásáról rendelkezett.

[2] A munkáltató méltatlansági eljárás lefolytatását is elrendelte a felperessel szemben, amelyet később méltatlanság megállapítása nélkül megszüntetett.

[3] Az állományilletékes parancsnok a felperes szolgálati beosztásából való felfüggesztését, valamint illetményének 50 %-os mértékben történő visszatartását 2021. május 6-i hatállyal megszüntette. A visszatartott illetmény utólagos megfizetéséről nem rendelkezett. A felperes elsőfokú határozattal szemben előterjesztett fellebbezését a alperes Parancsnoka elutasította és az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta, arra hivatkozással, hogy a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 398. § (2) bekezdésével és a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 64. § (1) és (2) bekezdésével összhangban alkalmazandó a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) 131. § (5) bekezdés b) pontja első fordulatóban rögzített feltétel nem teljesült, mivel a büntetőeljárás megszüntetése mellett az ügyészség a felperest megrovásban részesítette, ezért a felperes a visszatartott illetményére nem jogosult.

A felperes keresete, az alperes védírata

[4] A felperes a keresetében 2018. november 17. és 2021. május 5. közötti időtartamra 9.021.416 forint visszatartott illetmény és annak 2020. szeptember 1. napjától számított késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a Hjt. 131. § (5) bekezdés b) pontjára alapította. Indokai szerint a hivatkozott törvényi rendelkezés a büntetőeljárás megszüntetése esetén egyéb feltételt nem támaszt a visszatartott illetmény kifizetéséhez.

[5] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, lényegét tekintve a másodfokú határozatban foglaltakkal egyező indokolással.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletében 9.021.416 forint visszatartott illetmény, valamint annak 2020. szeptember 1-jétől a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest. Indokolásában utalt a Hjt. 131. § (5) bekezdés b) pontja első fordulatainak nyelvtani értelmezésére, amely szerint a visszatartott illetményre való jogosultság feltételéhez a jogalkotó kizárólag a büntetőeljárás megszüntetését írta elő, azt nem szűkítette le a büntetőjogi felelősség megállapításán kívüli esetekre. Ezzel összefüggésben hivatkozott Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) 28. cikkében foglaltakra és az Alaptörvény 7. módosításával egyidőben módosított a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat) 18. § (4) és (5) bekezdéseiben írtakra. Megítélése szerint az Alaptörvény 28. cikke nem ad alapot a contra legem jogértelmezésre. Ennek kapcsán kifejtette, hogy az Alaptörvény 28. cikke értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Hangsúlyozta, hogy a jogszabály tervezetéhez tartozó indokolás kötelező erővel nem rendelkezik és azt is, hogy a jogszabály értelmezésekor figyelmen kívül kell hagyni a jogszabály tervezetéhez tartozó indokolás jogszabályszöveggel ellentétes részét. Ezzel összefüggésben hivatkozott a Kúria Kfv.V.35.229/2016. számú ügyben hozott döntésére. Utalt arra is, hogy az érdemi döntése meghozatala során figyelembe vette az Alkotmánybíróság 29/2021. (XI.10.) számú AB határozatában rögzített értelmezését is, amely szerint a bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség. Megjegyezte, hogy a Hjt. 131. §-ához fűzött indokolás ellentétben áll a kihirdetett törvény szövegével, ezért a bíróságnak a kihirdetett törvény szövegét kell figyelembe venni. A fentieken túl hivatkozott az in dubio pro reo elvre is, miszerint, ha kétséges a jogszabály értelmezése, akkor mindig a kedvezőbb jogszabály értelmezést kell elfogadni.

A fellebbezés, a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Másodfokú perköltséget igényelt.

[8] Kifejtett álláspontja szerint a Hjt. 131. § (5) bekezdése értelmében a beosztásából felfüggesztett honvéd esetében a visszatartott távolléti díjat kamataival utólag akkor kell kifizetni, ha a büntetőeljárást megszüntetik, vagy annak során felmentő ítéletet hoznak. Előadása szerint nem volt jogszerű lehetősége arra, hogy a felperes részére a visszatartott illetmény utólagos, jegybanki alapkamattal növelt összegben történő kifizetéséről döntsön, mivel a rendelkezésre álló adatok alapján a felperes büntetőjogi felelősségét az ügyészség megállapította és őt megrovásban részesítette. Hangsúlyozta, hogy az intézkedés olyan büntetőjogi jogkövetkezmény, amely bűncselekményhez és büntetendő cselekményhez is kapcsolódhat. Álláspontja szerint a jelen per eldöntése szempontjából csak annak van jelentősége, hogy a felperest beosztásából felfüggesztették, illetőleg, hogy a büntetőeljárás során nem mentették fel.

[9] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira tekintettel. Másodfokú perköltséget igényelt.

Az Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[10] Az alperes fellebbezése - az alábbiak szerint - nem alapos.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, kizárólag a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[12] Az alperes a fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállás alapján az irányadó jogszabályok alkalmazásával téves következtetést vont le a kereset jogalapja tekintetében.

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak jogi indokolásával egyetértett, ezért okfejtésével kapcsolatban – annak szükségtelen megismétlése nélkül – a fellebbezésre tekintettel a következőket emeli ki:

[14] A jelen perben eldöntendő kérdés az volt, hogy a visszatartott illetmény kifizetésének irányadó szabályai szerint az ügyészség által megrovásban részesített felperest megilleti-e a felfüggesztés időpontjáig jogszerűen visszatartott 50 %-os mértékű távolléti díja.

[15] Az alperes az eljárás során azzal védekezett, hogy a visszatartott illetmény kifizetése azért nem történt meg a munkáltató részéről, mert a büntetőeljárást ugyan megszüntették, de az büntetőjogi felelősség megállapítása mellett történt, ennek következményeként nem alkalmazható a Hjt. 131. § (5) bekezdésének b) pontja.

[16] A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az alperes alaptalanul hivatkozott annak jogi relevanciájára, hogy az ügyészség a büntetőeljárás megszüntetésével egyidejűleg a felperest a Btk. 63. § (1) bekezdésében felsorolt intézkedések közül megrovásban részesítette. Ennélfogva az sem bírt jelentőséggel, hogy a vádhatóság a felperes által kifejtett cselekmény miatt helytelenítését fejezte ki, és felszólította, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől. Egyetértett az elsőfokú ítéletben kifejtett jogi érveléssel, amely szerint a Hjt. 131. § (5) bekezdés b) pontja első fordulatának nyelvtani értelmezése alapján a visszatartott illetményre való jogosultság feltételéhez csak a büntetőeljárás megszüntetését írta elő a jogalkotó, azt nem szűkítette le a büntetőjogi felelősség megállapításán kívüli esetekre. Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt tehát arra, hogy a Hjt. 131. § (5) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján a jogalkotó kizárólag a büntetőeljárás megszüntetéséről rendelkezik, ahhoz

további feltételt a visszatartott illetmény kifizetésével kapcsolatban nem támaszt, mint ahogyan arra is, hogy az Alaptörvény 28. cikke nem ad alapot a contra legem jogértelmezésre. Helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság az in dubio pro reo elv értelmezésének elfogadhatóságára is.

[17] Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az alperes a Hjt. 131. § (5) bekezdés b) pontjának első fordulatának téves értelmezése alapján jogellenesen rendelkezett a felperes visszatartott illetményének meg nem fizetéséről, ezért az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[18] Az Ítéltábla a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperest a felperesi kérelemnek megfelelő összegű másodfokú perköltség megfizetésére figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltakra.

[19] Tekintettel arra, hogy az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes költségmentesség illeti meg, ezért a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 95. § (1) bekezdés c) pontja és a Pp. 102. § (6) bekezdése szerint az állam terhén marad. Az Itv. 46. § (1) bekezdése értelmében az illetékalap után az illeték mértéke ítélet elleni fellebbezés esetében 8 %, de legalább 15.000 forint, legfeljebb 2.500.000 forint. Az illetékalap a pertárgy értéke (9.021.416 forint), a fellebbezési eljárás illetéke ennek 8 %-a (721.713 forint).

[20] Az ítélet ellen fellebbezésnek a Kp. 99. § (1) bekezdése szerint nincs helye.

Záró rész

Budapest, 2022. április 26.

dr. Rác Krisztina s.k.

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.

dr. Szőke Mária s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró